

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2021/30/997

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [naam], hierna: appellant, tegen de beslissing van de Toelatingscommissie Masteropleiding Geneeskunde van de Vrije Universiteit, hierna: verweerster, om hem niet toe te laten tot de Master Geneeskunde.

I. Loop van het geding

Appellant heeft bij het College van Beroep voor de Examens, hierna: College, op 25 maart 2021 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 4 maart 2021 om hem niet toe te laten tot de master. Op 29 maart 2021 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant uitgenodigd voor een gesprek op 12 april 2021. Tijdens dat gesprek bleek een minnelijke schikking niet mogelijk te zijn. Verweerster heeft op 22 april 2021 een verweerschrift ingediend, met bijlagen. Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 27 mei 2021 via beeldbellen. Appellant was niet aanwezig, met kennisgeving. Namens verweerster waren prof. dr. C. Boer, dr. H.E.M. Daelmans en mr. P.J. Wytzes (ambtelijk secretaris) aanwezig. Verweerster heeft haar standpunt mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft van 1984 tot en met 1990 een opleiding geneeskunde gevolgd aan de Universiteit van Kabul in Afghanistan. Op 28 december 1990 heeft hij de graad 'Medical Degree (MD)' behaald. Tot oktober 1997 heeft hij als arts gewerkt in ziekenhuizen in Afghanistan. In Nederland heeft appellant een aanvraag verklaring van vakbekwaamheid ingediend. Op dat verzoek heeft de Commissie Buitenslands Gediplomeerden Volksgezondheid een advies gegeven. Het advies houdt in dat appellant met goed gevolg een aanvullende (beroeps)opleiding dient te volgen om in aanmerking te komen voor een verklaring van vakbekwaamheid. De commissie adviseert dat appellant de gehele master (Geneeskunde) volgt, met uitzondering van de wetenschappelijke stage. Namens de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is op 18 februari 2020 het voorgenomen besluit genomen dat appellant, om in aanmerking te komen voor een verklaring van vakbekwaamheid een aanvullende opleiding dient te volgen bij één van de universitaire medische centra. In het voorgenomen besluit zijn negen nadere voorwaarden opgenomen, onder andere dat appellant binnen één jaar feitelijk dient te zijn begonnen aan de opleiding en dat hij binnen vijf jaar en zes maanden de aanvullende opleiding dient af te ronden. Op 7 augustus 2020 vraagt appellant per e-mail, gericht aan geneeskundestuderen@vumc.nl, om toelating tot de masteropleiding Geneeskunde. De master Geneeskunde heeft een capaciteitsbeperking.

III. Standpunten van partijen

Appellant stelt dat hij bericht heeft ontvangen dat hij op de wachtlijst is gezet voor de masteropleiding en dat hij daar, voor hem onverwacht, van af is gehaald met de afwijzing in de beslissing van 4 maart 2021. Hij ging ervan uit dat hij moest wachten tot er plek voor hem zou zijn. In de brief met de afwijzing staat niet waarom hij is afgewezen. Appellant veronderstelt dat er misschien sprake is van leeftijdsdiscriminatie en vindt dat een kwalijke zaak.

Appellant heeft contact opgenomen met de Commissie Buitenslands Gediplomeerden Volksgezondheid over deze afwijzing en hij heeft daar te horen gekregen dat iedere universiteit medewerking moet verlenen aan buitenslands gediplomeerde artsen die aan hun masteropleiding willen beginnen. Appellant vraagt om het negatieve besluit in te trekken en alsnog te worden toegelaten tot de masteropleiding, al dan niet via een wachtlijst.

Verweerster blijft bij haar besluit dat appellant niet toegelaten kan worden tot de masteropleiding. Voor de trage reactie op het verzoek tot inschrijving van 7 augustus 2020 heeft verweerster haar excuses aangeboden. Appellant heeft van de vertraging echter geen nadeel ondervonden. De termijn die hij heeft gekregen om met de masteropleiding te starten is niet zo hard als in het besluit staat. Er is zo'n groot tekort aan opleidingsplaatsen dat appellant niet het verwijt gemaakt kan worden dat hij te lang heeft gewacht met het starten van zijn opleiding. De wachttijd in Amsterdam en omstreken voor een start met de master is een jaar of langer.

In de afwijzing heeft verweerster geschreven dat er een uiterst beperkte opleidingscapaciteit is binnen Amsterdam en omstreken en dat voorrang wordt gegeven aan gegadigden die geschikter zijn om toegelaten te worden tot de masteropleiding. De masteropleiding werkt mee aan de individueel voorgeschreven trajecten door de minister van Gezondheid, Welzijn en Sport zodat buitenslands gediplomeerde artsen een verklaring van bevoegdheid voor Nederland kunnen krijgen. Gezien de beperkte hoeveelheid opleidingsplaatsen is er ruimte voor 2 of 3 kandidaten per jaar. Er zijn drie of vier selectiemomenten per jaar. Op die momenten wordt uit de gegadigden de beste kandidaat gekozen. Voor de selectie van de kandidaten heeft de opleiding in een protocol criteria opgenomen. Een belangrijk criterium is de lengte van het voorgeschreven studietraject van een kandidaat, d.w.z. van 6 maanden of korter, met als inzet om zo zoveel mogelijk aspirant-studenten te kunnen toelaten. Appellant voldoet niet aan dat criterium. Hij heeft een studietraject van twee en een half jaar gekregen om een verklaring van bevoegdheid te kunnen krijgen. Het volgen van zo'n traject is meestal in deeltijd en kan in zo'n geval wel vijf jaar duren. Appellant heeft het advies gekregen om te zoeken naar een opleidingsplaats buiten de randstad. Er zijn in Amsterdam en omstreken te weinig opleidingsplaatsen om een langdurig traject zoals voorgeschreven aan appellant, te ondersteunen. In het gesprek met appellant op 12 april 2021 heeft verweerster aan appellant gevraagd of hij zich realiseert dat het per saldo vier of vijf jaar zal duren voor hij dit aanvullende onderwijstraject heeft afgerond. Tegen het einde van het traject is appellant dan 70 jaar. Verweerster heeft de vraag gesteld om appellant te wijzen op de zwaarte van het programma. De leeftijd van appellant is geen grond geweest voor afwijzing van zijn toelatingsverzoek.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen.

Op het geschil is artikel 7.30b van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) van toepassing, in samenhang met artikel 7.2 van de Onderwijs en Examenregeling 2020-2021 van de master Geneeskunde (OER). Verder kent deze master een regeling capaciteitsbeperking zoals bedoeld in artikel 7.30b leden 3 en 4 WHW en wordt voor aspirant-studenten (toelating buitenslands gediplomeerde artsen) zoals appellant, een specifiek protocol gevolgd.

Appellant heeft in beroep drie punten naar voren gebracht. Het College overweegt ten aanzien van deze punten het volgende.

In beroep stelt appellant dat er mogelijk sprake is van leeftijdsdiscriminatie door verweerster. Dat baseert appellant kennelijk op de vraag die verweerster hem heeft gesteld over de te verwachten duur van het opleidingstraject van vier of vijf jaar en het feit dat hij 70 jaar is voordat het traject is afgerond. De leeftijd

van appellant is voor verweerster echter geen grond geweest voor afwijzing van zijn verzoek tot toelating. Verweerster laat op grond van het protocol alleen kandidaat-studenten toe voor een traject van zes maanden of korter. Dat doet verweerster omdat zij vanwege haar zeer beperkte capaciteit in de opleiding geen mogelijkheid heeft om langere studietrajecten te ondersteunen. Verweerster heeft meegewogen dat appellant bij plaatsing een buitengewoon lang traject staat te wachten en dat de in het besluit genoemde 2,5 jaar voltijds in werkelijkheid - gezien de planning en bestaande aantoonbare druk op opleidingsplekken/coschappen - per saldo zal betekenen dat appellant pas over 4 tot 5 jaar zou kunnen hebben afgerond (bij start eind 2022). In de selectiecriteria komt de leeftijd van de aspirant-student niet voor. Een onderscheid op grond van de leeftijd van de kandidaat-studenten maakt verweerster dan ook niet. Het College is van oordeel dat niet gebleken is dat verweerster een ongerechtvaardigd onderscheid op grond van leeftijd heeft gemaakt bij het nemen van haar beslissing op het verzoek van appellant.

Appellant stelt dat verweerster op grond van het voorgenomen besluit van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 18 februari 2020 verplicht is mee te werken aan het maken van een programma op maat voor appellant. Verweerster heeft toegelicht dat de master Geneeskunde inderdaad meewerkt aan het maken van een programma op maat voor toegelaten studenten. In deze procedure gaat het echter om toelating tot de master en daarvoor geldt voor appellant, zoals voor alle aspirant-studenten, de regeling capaciteitsbeperking van de master en de daarin voor toelating opgenomen criteria. In het geval van appellant geldt tevens het protocol voor aspirant-studenten als appellant (buitenslands gediplomeerde artsen), op basis waarvan er per jaar 2 à 3 plaatsen worden gereserveerd. Die plaatsen worden op grond van het protocol toegekend aan de meest geschikte kandidaten. De verplichting om te werken aan een programma op maat maakt dat niet anders. Het College is van oordeel dat de aan verweerster opgelegde verplichting om mee te werken aan een programma op maat niet maakt dat zij verplicht zou zijn om alle kandidaten die zich aanmelden met een voorgenomen besluit van de minister toe te laten ongeacht haar eigen selectieprocedure.

Appellant stelt dat hij had begrepen dat hij op een wachtlijst zou worden gezet, om op enig moment geplaatst te kunnen worden. In de regelingen voor de toelating tot de master Geneeskunde is zo'n wachtlijst niet opgenomen. Uit de correspondentie met verweerster die appellant heeft toegestuurd, blijkt niet dat hij hierover een toezegging heeft gekregen van verweerster.

Verweerster heeft zich bij de behandeling van het verzoek van appellant tot toelating tot de master aan de wettelijk gestelde eisen en haar eigen regelingen en procedures gehouden. Het College is van oordeel dat verweerster het verzoek van appellant niet onzorgvuldig heeft behandeld en in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen. Dit leidt tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 3 juni 2021, door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en dr. A.J.M. Ligtenberg, leden, in aanwezigheid van mr. F. Donner, secretaris.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

mr. F. Donner,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 49,-.